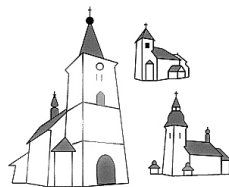

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

ZÁŘÍ 2024

Vnější i vnitřní opravy

Milí přátelé, text píši ještě o prázdninách a napadlo mne, že se zmíním o tom, čím ve Skutči a Předhradí tuto dobu žijeme.... Zdá se mi – opravami, opravami a zase opravami. Především je to renovace přízemí skutečské fary, která probíhá už od června a věřím, že po jejím dokončení fara opravdu prohlédne a bude dobře sloužit všem farníkům....

Ovšem nejde jen o to. Už asi 9 let se opravuje kostel v Lažanech, v Předhradí je letos obnovena kaplička sv. Josefa a krásně dominuje kopečku před Předhradím, pak je tu oprava kapliček kolem farního kostela a sv. Jan Nepomucký v Podkopci, u kterého se snad letos dočkáme dokončení, včetně nové mříže, aby se mohl přes léto otevřít.... Během tohoto roku by se měl v předhradském kostele objevit nový obětní stůl, ambon i sedes pro kněze. Presbytář se tak otevře, když se mřížky přesunou a upevní podél zdi.

Když se vrátíme do Skutče, tak letos se připravuje podrobný projekt na budoucí opravu kostela Božího Těla, průběžně se řeší restaurování hlavního oltáře a odvodnění u kostela sv. Matouše ve Štěpánově, na svátek sv. Anny jsme mohli vidět opravené sousoší P. Marie s její maminkou sv. Annou, a ještě letos se chystáme na přípravu opravy hřbitovních zdí kolem lažanského a štěpánovského kostela....

Je to skoro legrační, že toho je tolik, když já sám opravám nerozumím, ale Pán se stará – především díky Vám z farností i podpoře státu, Pardubického kraje, města Skuteč nebo i biskupství.

Ale ještě musím k tomu dodat něco velmi důležitého: k čemu nám budou opravy, když naše vztahy, naše víra a náš život s Bohem bude skomírat? ... A tak přemýšlejme o tom, kde se náš vztah s Bohem rozpadá a potřebuje renovaci? Není má modlitba chatrná, a co přístup ke svátostem? A co Bible, kdy jsem ji otevřel naposledy? A jak je to s lidmi kolem nás – co naše rodina, manželství? Není náš vnitřní domov taky trochu oprýskaný a plný trhlin skrze neodpuštění a mizivou komunikaci? A co náš dům farnosti, ve které žijeme? Nezarostla mi k ostatním farníkům pěšinka a nepotřebují oprášit naše vzájemné vztahy?

Co je třeba: pozvat symbolicky statika a stavaře – tedy podívat se s otevřeným srdcem na náš stav, a pozvěme si pořádnou a spolehlivou firmu – jako jsou osvědčené svátosti, modlitba a pustme se do brigády – když si také pomůžeme navzájem....

Do nadcházejícího podzimu Vám s o. Ondřejem žehná o. Jan

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800

Účet pro příspěvky na opravu fary ve Skutči: 4295878379/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

FARNÍ TÁBOR V TRSTĚNICI

Letošní rok byl farní tábor v Trstěnici s tématem Putování se sv. Pavlem. Tentokrát jsem byla poprvé ta, co vymýšlí a připravuje program, takže v roli vedoucího. Program začal večerí společně s 11 apoštoly, poté se hledal ten 12., kterým byl původně Jidáš. Aby se někdo mohl stát apoštolem, musel splnit apoštolský kurz, jenž obsahoval poznávání jazyků, zdravotvědu, lov ryb, poznávání atributů apoštolů, plavbu na lodi, ...

Sv. Štěpán byl zatknut Šavlem za víru v Boha a pak i ukamenován, což jsme viděli v reportáži. Děti byly rozděleny do týmů a následovala hra o pronásledování. Hledaly úryvky v Bibli. Zapojili se i vedoucí tým, že děti chytali a všichni se pořádně vyběhali. Ještě před večerí jsme šli k místní stodole, kde byla krásná mše. Kdo chtěl, tak si sedl do slámy. Po mši se rozdaly dětem křížky na krk, které si mohly nechat, a vydali jsme se zpátky na faru. V noci se konalo obrácení sv. Pavla, holky i kluci měli slepému Pavlovi pomoci se dostat na faru.

Další den týmy plnily další stanoviště, ve kterých se naučily něco o sv. Pavlovi a jeho životě, např. byl stanař-stavění stanů, výroba lodiček, učení písma u Gamaliela,...

Sv. Pavel natáčel "vlogísky" (videa) ze svých cest, všichni jsme se zasmáli.

Jeden den jsme se vydali do Tarsu (Litomyšle) pěšky. Když jsme tam došli, viděli jsme všechna místa, kde sv. Pavel vyrůstal. Potom byla mše a jeli jsme zpátky. Děti se také zapojily do Pavlových turnajových her a misijní činnosti (úklid domu).

Poslední den týmy chodily vesnicí po různých stanovištích (ušktnutí zmijí, orientace v mapě, lov zvířat...). Na každém dostaly jedno písmeno a na konci zjistily, že Pavel ztroskotal na ostrově Malta. Poté se Pavel ztratil a děti chodily ke všem vedoucím, až se na konci dozvěděly, že je ve vězení. Nakonec poslal dopis, ve kterém napsal, že nám zanechává dědictví.

Všichni si celý tábor moc užili. Zase plno písniček, modliteb, kamarádů a dobrého jídla. Děkujeme, že jsme se mohli všichni takhle společně sejit. Tak znovu za rok ahoj.

L. Zdražilová

DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti,

už Vám maminka nebo tatínek někdy vydávali třísku nebo dávali ne-dobré léky? A bylo to nepříjemné nebo to dokonce bolelo? Asi ano. Ale dělali to proto, že Vás chtěli uzdravit.

I Pán Ježíš mluví v evangeliu o nepříjemných věcech. O tom, že si máme useknout ruku, nohu, vyloupnout oko.

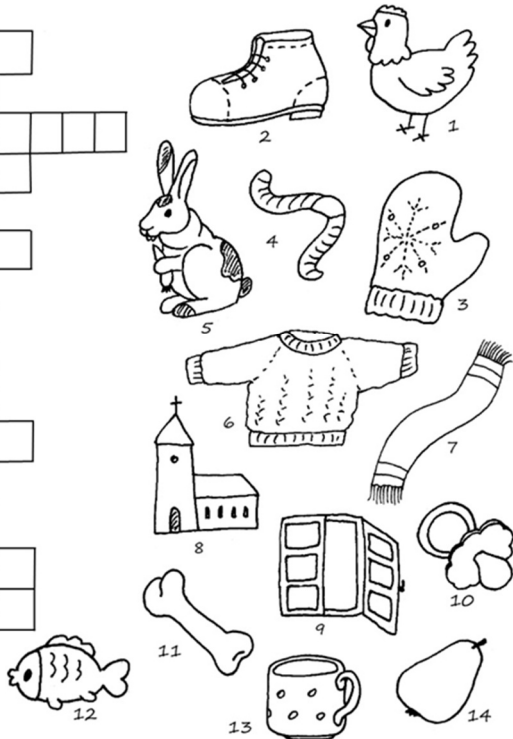
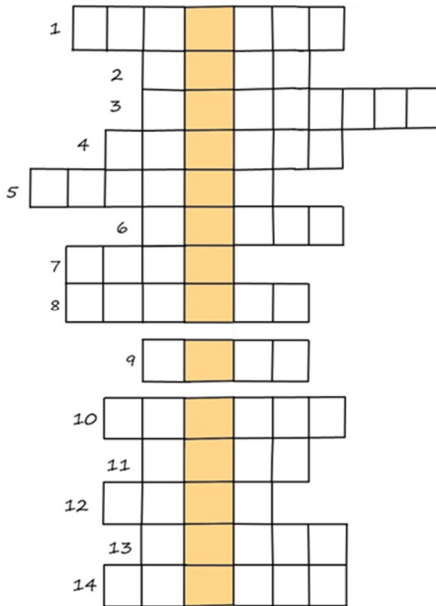
Ani Pán Ježíš nám nechce ublížit. Chce nám naopak ukázat, na co si máme dávat pozor. Říká nám tím, že ruce máme na to, abychom mohli něco držet, psát, kreslit, pracovat, někoho pohladit, pomoci, něco podat a nedělat nic špatného, neubližovat, nebrat si, co nám nepatří.

Nohy máme k tomu, abychom mohli chodit, běhat, skákat nebo také k někomu dojít na návštěvu, doběhnout pro pomoc, doprovodit někoho a neubližovat, nekopat nebo neutíkat od kamaráda, který potřebuje pomoci.

A oči máme k dívání, ke čtení, můžeme si všimnout hezkých věcí, druhých lidí, kteří potřebují pomoc a nedívat se, kam nemám, dělat, že nevidím, co maminka potřebuje, opisovat. Pán Ježíš nás před zlem varuje. Rukama, nohama i očima můžeme dělat spoustu věcí. K čemu je máme tedy používat, nám prozradí tajenka.

E. Bártová

OČI, RUCE, NOHY MÁME

Jaké je Vaše pracovní zaměření?

Pracuji především jako restaurátor kamenosochařských děl. Dílem jako pedagog na Fakultě restaurování Univerzity Pardubice a jako sochař.

Váš už dětský sen?

To bych neřekl. Pokud se ohlédnu na cestu k tomu, co profesně dělám, tak je to mozaika různých životních zkušeností, dovedností a vlivu osobností, například i pana Malého, které se zúročují při mé práci.

Jaké je to předávat Váš umělecký um studentům?

Především je to radost vidět je během několika let, studenti vyrostou v samostatné restaurátory schopné úspěšně zachraňovat díla našich předků pro nás a další generace.

Které Vaše dílo Vás nejvíce těší?

To je obtížná otázka. Z těch, které jsou k vidění, je to vybavení liturgického prostoru v kostele Rozeslání svatých apoštolů na Špitálském náměstí v Litomyšli.

Co všechno a kde jste dělal? Vedete si o tom poznámky?

Restaurátorských realizací jsou to již stovky a čistě tvůrčích již desítky, každý rok tak jedna až dvě realizace. Například sochu sv. Dona Boska pro litomyšlskou farnost, památník obětem násilí a bezpráví pro obec Strakov.

Co předchází konkrétní práci? Plánování, výběr materiálu? Jak hodně do toho zákazník mluví?

Je to velmi různorodé. Někdy to je jedno setkání se zadavatelem, diskuze o vzhledu materiálu a účelu. Následuje zhotovení skici, vizualizace nebo modelu a pak následná realizace, jindy je tento proces velmi zdoluhavý a vleklý. Většinou je to o tom, čím více lidí či institucí se k nově vznikajícímu dílu musí vyjádřit, tím komplikovanější a zdoluhavější tento proces je. Vliv zadavatele je většinou na začátku při zadávání a při rozhodnutí, zda váš návrh chce nebo nechce.

Co přesně budete pro předhradskou farnost dělat?

Budeme dělat nový obětní stůl, ambon, sedes. Pokud to půjde dobře, tak bychom rádi přidali i nové sezení pro ministranty, aby se ujednotilo celkové vybavení potřebné pro misi svatou v duchu druhého vatikánského koncilu.

Kdo je autorem návrhu a kdo ho vybral?

Autorem návrhu je akademický sochař Stanislav Malý z Pardubic, autor mnoha realizací, jak volných sochařských děl, tak i vybavení liturgického prostoru, například navrhl pískovcový obětní stůl a ambon v presbytáři katedrály Svatého Ducha v Hradci králové.

Pro zhotovení návrhu nového vybavení liturgického prostoru pro kostel v Předhradí si jej vybral Monsignor Socha. Pan Malý mě následně požádal o spolupráci na tomto díle proto,

že jsem měl možnost již několikrát realizovat obdobný úkol, jako je ten pro vaši farnost. Tak jsem rád tuto spolupráci přijal.

Dělají se Vám jinak díla s duchovní tematikou než ostatní?

Osobně se snažím dělat díla, která mají hlubší smysl pro zadavatele nebo i pro společnost. Nejraději tvořím díla, která by mohla lidi přivádět blíž k Bohu.

Máte nějakou „pracovní metu“? Sen?

Ano, ale mluvit veřejně o snech se moc nevyplácí, většinou se pak nenaplní.

Co léto? Vyrazil jste někam?

Letní tábor a dovolená s rodinou.

Co rád děláte ve volném čase?

Nejraději jsem s rodinou. Pak také skautuji a podílím se na aktivitách naší farnosti.

Ať se vám všechna vaše díla daří! Děkujeme za rozhovor.

R. Spilková

FARNÍ DEN VE SKUTČI 25. 8. 2024

Letošní farní den začal mší v příjemných 11 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Skutči. Mši svatou s námi slavil novokněz a kaplan z Kutné Hory P. Michal Šramko, který nám udělil novokněžské požehnání. Ačkoliv nás o. Linhart po mši lákal na skromný oběd do KK Skuteč, byla to vskutku hostina. O organizaci se postarala rodina Spilková, ale i další farníci. Po obědě, kávě a dezertu následovalo povídání o životě a povolání našeho hosta P. Michala Šramka, který s námi strávil kus odpoledne. Ani na děti se nezapomnělo. Venku pro ně byly připravené hry a soutěže. Nechyběl ani zpěv za doprovodu kytary a kláves. Farní den je skvělou příležitostí pro setkání farníků a možností si popovídat i mimo kostel.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci a občerstvení.

M. a A. Trojtlarovi

Novokněz, byl též i hostem skutečského farního dne ...

Jaký jste měl základ své víry?

Na tuto otázku je těžké odpovědět, protože když se ohlédnu do svého dětství, tak poslední praktikující věřící v naší rodině byla moje prababička, které jsme říkali stařenka. A kupodivu, ta vždy mojí mamě hrozila prstem a říkala v našem záhoráckém nářečí: „ten je zuý, teho bi“ ☺ Doma však víru nikdo nějak neprojevoval a ani nepraktikoval a v podstatě je tomu tak dodnes. Od svých deseti let jsem ministroval v kostele a jako vzor byl pro mě náš pan farář, ke kterému jsem vzhlížel a dodnes si cením jeho příkladu, i když je 20 let po smrti. Takový zlom v mém životě na cestě za povoláním byl, když jsem působil jako varhaník v okresním městě Malacky, kde jsem všechno řešil s panem děkanem, se kterým jsme v kontaktu stále.

Zavzpomínáte na svá studia ... Jaký jste byl student, co vás bavilo a co ne?

Od dětství jsem školu nesnášel a nikdy jsem nebyl nijak pilný žák a ani student. Paradoxně jsem vystudoval konzervatoř a dvě vysoké školy. Hudba byla od dětství mojí zálibou i vzhledem k tomu, že můj děda hrával v kapele na klarinet a saxofon a mě také vedl k hudbě. Hrál jsem na trubku, kterou jsem dále studoval na konzervatoři a také na vysoké škole muzických umění v Bratislavě, avšak daleko víc mě zajímaly varhany, jak hra na ně, tak jejich technické provedení, což vedlo k tomu, že jsem je opravoval a i zde ve farnosti mám jedny varhany rozebrané a postupně, jak mám čas, tak je opravuji. Na teologické fakultě jsem byl průměrný. Asi nejvíc mě bavil předmět morální teologie a to díky tomu, že jsme měli bezvadného profesora, který nás nadchnul svým stylem vyučování.

Proč kluk ze Slovenska jde působit do HK diecéze, ne do nějaké blíž, moravské?

To je otázka na další číslo vydání vašeho zpravodaje ☺ shrnu to asi tak, že již jako student jsem byl na pastorační praxi na Moravě, na Slovácku v Šumicích, kde jsem to miloval, vzhledem k tomu, že moravská kultura a folklór jsou hluboko v mém srdci a miluji to, což dokazuje fakt, že jsem hrával i v dechovce na Jižní Moravě (Legrúti). V diecézi Královéhradecké byl na pastoračním ročníku můj spolužák a ten přemýšlel, že zůstane v této diecézi. Já jsem mu řekl, že bych také neměl problém zůstat v Čechách, ale Morava byla pro mě jediná přípustná stanice působnosti. Avšak okolnosti života přinesly jiné možnosti. Zjistil jsem, že celá rodina ze strany mojí mámy pochází z Hradecka a v podstatě celou rodinu mám u Prahy. Od mého spolužáka se o mém záměru dozvěděl pan biskup Jan a vzkázal mi, že když mám zájem, mám se u něj stavit na biskupství. V červenci 2021, ještě jako bohoslovec jsem mluvil s panem biskupem a týden nato mi telefonoval, že když mám zájem, tak od září můžu nastoupit. Já jsem souhlasil a pan biskup mě na dostudování poslal do nádherného města Kutná Hora, kde jsem byl také vysvěcen na jáhna a od té doby již začínám čtvrtý rok, a to jako kaplan a spirituál církevního gymnázia, kaplan pro mládež pro náš vikariát a také duchovní pro animátorský kurz, který nás čeká od listopadu na Vesmíru.

Poslední dobou se setkáváme s hudebně nadanými knězi, zaslechla jsem, že máte nějaké

hudební vzdělání?

Tuto otázku jsem zodpověděl již ve výše uvedeném článku. Ano. Od malička se věnuji hudbě. Fascinovaly mě vždy dechové nástroje. Trubka se stala na nějaký čas mým studiem i povoláním. Studoval jsem na konzervatoři v Bratislavě a poté na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Hrával jsem v různých kapelách a dechovkách a někdy také v Symfonickém orchestru Slovenského rozhlasu.

Užijete nějak své dovednosti?

Určitě ano. Tím, že mám hudební vzdělání, kromě toho, že jsem spirituálem na církevním gymnáziu, kde učím náboženství, tak také vyučuji hudební výchovu. Na trubku si někdy zahrají taky s naším varhaníkem Viktorem a ještě jedním trumpetistou Vojtou, když je nějaká farní akce nebo koncert. Ale vzhledem k tomu, že trubku mám v pouzdře na skříni zaprášenou, protože necvičím, tak taky již nemám potřebné síly, abych hrál tak, jak se to na studovaného trumpetistu patří. Je to spíš minulost. 😊

Jaký typ hudby máte rád?

Poslouchám asi všechno. No pro mě jako folkloristu a dechovkáře je to jasné. Miluji cimbálovku a kvalitní dechovku. Ale poslechnu si samozřejmě i klasickou hudbu, zejména mám rád Giacoma Pucciniho a jeho opery, ale také pop, zvláště českou hudbu – Pavla Bobka, Waldemara Matušku.

Podělte se, prosím, o nějaký okamžik z kněžského svěcení...

Nejsilnějším momentem této slavnosti pro mě byla liturgická čtení, kde na mě dolehla závažnost celé situace a stavu, který jsem očekával z rukou pana biskupa. Potom to byla asi konsekrační modlitba, po které jsem byl vysvěcen ke kněžské službě. Dodnes si to pořádně neuvědomuji, jakou milost jsem dostal od Pána Boha. Zvláště, když si vzpomenu na všechny peripetie v mém životě.

Působíte v Kutné Hoře, co vše je náplní Vaší práce?

Byl jsem ustanoven do služby kaplana a současně jsem spirituálem církevního gymnázia, kaplanem pro mládež ve vikariátu Kutnohorsko-poděbradském a od listopadu budu také působit v diecézním centru pro mládež – Vesmír, kde budu duchovním pro nové členy animátorského kurzu, který potrvá dva roky. Jinak ve farnosti dělám vše, co je potřeba. Vzhledem k tomu, že naše kostely jsou také vytíženy i turisticky, tak s farářem Vladislavem a jinými kolegy děláme i průvodce po těchto památkách. V naší farnosti je několik společenství, zejména mládeže, kde se snažím taky někdy zapojit.

Jak jste strávil léto? Aktivní nebo pasivní odpočinek?

Léto teda uteklo velmi rychle. Byl jsem na dovolené doma na Slovensku asi dva týdny. Jinak jsem byl ve farnosti. Samozřejmě, těch akcí moc o prázdninách nebylo, ale že bych se nudil, to teda říct nemůžu 😊

V kněžské službě přejeme samé dobré dny! Děkujeme za rozhovor.

R. Spilková

Medjugorji jsem navštívil poprvé v roce 2018 v rámci rodinné dovolené, ale v té době jsem význam tohoto poutního místa neznal, o něm jsem se dozvěděl odhadem o 2-3 roky později prostřednictvím internetových stránek.

Ke konci května letošního roku se mně na Instagramu zobrazily a zaujaly mě příspěvky jedné Italky, která pořádá zájezdy na Mladifest. Zalíbilo se mi to, začal jsem ji sledovat, říkal jsem si, že je to moc hezké a že by bylo super se takové akce účastnit, ale nijak více jsem to neřešil. Neměl jsem žádné kontakty (ani známé), kteří by byli pro Medjugorji horliví. Nechal jsem to na Bohu a Panně Marii, vše dopadne podle vůle Boží.

Pro ty z Vás, kteří jste o Mladifestu ještě neslyšeli – jedná se o mezinárodní festival mládeže, který probíhá v Medjugorji (v Bosně a Hercegovině). Tento festival se zaměřuje na křesťanskou mládež z celého světa a jeho hlavním cílem je posílení víry, duchovní obnova, prohloubení vztahu s Bohem. Letos se již jednalo o 35. ročník a termín konání obvykle připadá na začátek srpna – k příležitosti narozenin Panny Marie. Dle liturgie se narození Panny Marie sice slaví 8. září, avšak v Medjugorji Královna Míru vizionářům sdělila, že její skutečné narozeniny připadají k datu 5. srpna. Mladifest zahrnuje různé aktivity, jako jsou modlitby, mše, chvály, katecheze, svědectví a adorace. Akce se účastní tisíce mladých lidí, kněží a řeholníků a program vede řada biskupů a církevních představitelů.

Vzhledem k tomu, že již pár let sleduji poselství, která Panna Maria sděluje prostřednictvím vizionářů, neutekla mi ani mimořádná výzva, o kterou naše Královna Míru požádala vizionářku Marii Pavlovič Lunetti, aby se v rámci letošní novény před 43. výročí zjevení scházeli lidé při modlitbě růžence ve 22:00h na Podbrdu (kopci zjevení). Panna Maria se vizionářce zjevovala cca ve 23:35h. V těchto dnech jsem se před výročí zjevení připojoval k přímému přenosu. V průběhu novény jsem se však dozvěděl, že taktéž probíhá společná modlitba růžence v českém jazyce. Nějak zvláště jsem to ale nevyhledával, jelikož mi modlitba v jejich jazyce nedělá problém, a dokonce se mi moc líbí. Na konci této mimořádné výzvy vizionářka sdělila: „Panna Maria se usmála, byla velmi radostná a poděkovala nám všem za naše modlitby a oběti a řekla „pokračujte!““. Rozhodl jsem se pokračovat s českým společenstvím IC MIR Medjugorje, které s modlitbou v rámci novény započalo. Uteklo několik dní a začátkem července mě oslovil ředitel tohoto společenství s tím, že jej zaujala moje profilovka, vyhledal si o mně více informací a zjistil, že se zabývám grafikou. Seznámil mě se vznikajícím centrem, které se v naší zemi oficiálně otevře v půli listopadu a poprosil mě o spolupráci. V ten moment se mi otevřela příležitost, jak se dostat na letošní ročník Mladifestu.

Do odjezdu na Mladifest zbýval necelý měsíc. V průběhu něj jsem se potýkal se zdravotními komplikacemi, které mi mohly zabránit, že na festival katolické mládeže neodjedu. I přes potíže, které mi ještě v červenci nastaly, jsem věřil, že vše vyjde dobře a budu se moci účastnit zájezdu na Mladifest, jelikož jsem se k této příležitosti dostal zajímavým způsobem a vnímám to, že vše bylo řízeno od Boha.

A tak se i stalo, a v pondělí 29.7. jsme vyjeli (2 autobusy) ve večerních hodinách

(krátce po 19h) z Brna na Balkán. V našem autobuse jsme měli věkový průměr 22 let. Cestou jsme se společně pomodlili růženec a zazpívali písně k chvále našeho Pána a naší Maminky. Duchovním doprovodem byl o. Slepíčka. Za rozbřesku nového dne jsme zazpívali píseň Ráno, celý den, andělé nade mnou bdí můj Pane, pomodlili se a tím zahájili nový den. Krátce po půl osmé jsme přijeli do Chorvatska k poutnímu místu Vepric u přístavního města Makarská. Na tomto krásném poutním místě s jeskyní inspirovanou Lurdami jsme prožili českou mši svatou. Zbytek dne jsme měli volný program, užili jsme si čas u moře, pokochali se nádhernou přírodou, společně se více seznámili a večer odjeli do Bosny a Hercegoviny, do obce Vionica, kde pro nás bylo připravené ubytování v místním penzionu, vzdáleného cca 3,6km od centra Medjugorje.

Poslední červencový den jsme po snídani vyjeli do města Tihaljina, kde u chrámu svatého Eliáše celebroid českou mši svatou náš druhý kněz Mgr. Jan Plodr. Poté jsme navštívili sochu Panny Marie, která se nachází přímo v chrámu a po krátkém setrvání u ní, po písni Madono, jsme odjeli na výlet do Mostaru. V tomto nádherném historickém městě, v němž se mísí kultura muslimů s křesťanskou, jsme si dali rozchod a každý si tak mohl užít město z úhlu, který mu nejvíce vyhovoval. S několika skvělými lidmi jsem prošel malebnými uličkami historické části města a následně jsme se vydali k monumentálnímu Starému mostu – symbolu tohoto města, u něhož jsme se po příjemné procházce osvěžili v nádherné průzračné řece Neretvě. V parném dni přišlo osvěžení vhod. Kromě nádherné čisté vody nás fascinovaly rybky v poměrně hojném počtu, a dokonce jsme spatřili i hada, který se vlnil mezi kameny. Někteří z nás pak umocnili zážitek skokem do vody, celý den jsme si náramně užili. Po návratu na ubytování a chutné večeři jsme se vydali na Křiževac, cestou se modlili růženec a při výslapu na vrchol se pomodlili křížovou cestu. Jednotlivá zastavení tvoří od roku 1988 bronzové reliéfy, jež vytvořil italský umělec Carmelo Puzzolo. Řada z nás se rozhodla výšlap po kamenité cestě vystoupat naboso. Na vrchol k 8,5m vysokému betonovému kříži skrývajícím reliévu kříže, na němž byl ukřižován Ježíš, jsme došli za tmy. Noční pohled z Křiževace na světélka v dálce, výhled na Medjugorji a její okolí byl nádherný.

Prvního srpna jsme navštívili okouzující vodopády Kravica, které nás ohromily svou impozantní krásou. Voda kaskádovitě padající přes skalní útesy vytváří úchvatnou scenérii, kterou jsme obdivovali z různých míst a úhlů. Na tomto malebném místě jsme si dopřáli osvěžující koupel, zaplavali si a užívali čas obklopeni krásami přírody.

Rád bych zmínil, že oceňuji nádherné přednášky, které nám při cestách na výlety autobusem přednášel o. Plodr a o. Slepíčka. Zejména přednáška o manželství a kněžství byla super!

Navečer prvního srpnového dne začal program Mladifestu, kvůli němuž jsme do Medjugorje primárně jeli. Letošní 35. ročník jsme u kostela svatého Jakuba odstartovali v 18 h společným růžencem, od 19 h proběhlo zahájení festivalu se mší svatou, následovala adorace.

Od pátku do pondělka jsme si v rámci programu kromě každodenní mše svaté a růžence mohli vyslechnout různá zajímavá svědectví a katecheze. Celý program byl proložený společným zpěvem a tancem. Od 18 h se vždy modlil růženec v průběhu něhož každý den v 18:40 h došlo k přerušení, lidé si klekli a nastalo silentium, jelikož v tento čas přichází Panna Maria a zjevuje se vizionářům. Jde o nádherný čas, kdy si člověk může uvědomit a připomenout význam Medjugorských zjevení.

Při mších svatých bylo přítomno až kolem 700 kněží, což je naprosto úžasné, při svatém přijímání kněží systematicky roznášeli eucharistii desítkám tisíc lidí různých národností. Konkrétně letošní ročník Mladifestu přilákal kolem 70 000 účastníků přibližně z 80 zemí světa.

V pátek 2. srpna navíc proběhla ráno v 6h modlitba růžence na Podbrdu a večer po mši svaté byl program obohacen procesím se sochou Panny Marie.

Sobotní program završila modlitba před křížem se svíčkami, byl to nádherný zážitek, když desítky tisíc lidí z různých národů světa za úplné tmy drží svíčku za zpěvu písně Shine your light Holy Jesus. V tu dobu kolem nás přešla bouřka a tím ještě více umocnila atmosféru a celý zážitek. V neděli dopoledne jsme se navíc účastnili české mše svaté.

Pondělní večer 5. srpna se u příležitosti zakončení Mladifestu tradičně konal průvod s vlajkami, kterého se účastnili mladí zástupci z různých zemí světa. Během průvodu každý zástupce nese svoji národní vlajku. Tento moment je doprovázen radostnou atmosférou, zpěvem, modlitbou, což pro všechny vytvářelo jedinečnou fantastickou atmosféru. Jednotliví zástupci zemí dostali růženec, který byl darem od organizátorů festivalu a má sloužit jako památka na Mladifest. Růženec připomíná účastníkům důležitost modlitby a pokračování v duchovní cestě (i ve svých zemích), kterou během festivalu začali nebo prohloubili. Jsem velice rád, že právě já jsem mohl být ten, kdo mohl zastoupit naši zemi a společně s jednou dívkou jsem mohl jít původem za Českou republiku. Byl to famózně užitý večer a zároveň skvělý narozeninový den Panny Marie (letos slavila krásné jubileum 2040 let). Té noci z 5. na 6. srpna nebyl ani čas, abychom se vraceli na ubytování, po společném zpěvu a tanci s mnohými národy jsme přibližně v 0:45 odešli od kostela na Kříževac, kde se již hromadilo množství lidí. Od půl páté proběhla modlitba růžence a o půl hodiny později jsme letošní ročník Mladifestu zakončili mší svatou za rozbřesku nového dne. Následně jsme si celý den užili každý dle svých vlastních preferencí. Já společně s dvěma kluky jsme ještě došli na Podbrdo a cestou se pomodlili další růženec. Čas rychle uplynul a s přicházejícím večerem se přiblížil konec pobytu. Bylo na čase, abychom odjeli zpět do ČR, i když bychom zde rádi setrvali déle. Cestou jsme dali společně růženec, zazpívali řadu písní z Hosany a taktéž jsme si zopákli pár písniček, které se dostali do naší paměti v Medjugorji. Například nás velice oslovila píseň We are Mar-

ching in the Light of God. Moc jsme si to užili! Byl to nádherně prožitý čas naplněný společnými zážitky, modlitbou a oslavou Boha a Panny Marie! Velmi rád jsem poznal skvělé lidi otevřené pro Boha. Díky našemu Pánu za vše, jak to dobře řídí!

Vám všem, kteří čtete tyto řádky, přeji hodně Božího požehnání, prohlubování víry a očekávání vítězství Lásky, Neposkvrněného Srdce Panny Marie. (Jak Panna Maria řekla: „Co jsem započala ve Fatimě, dokončím v Medjugorji.“) Vytrvávejme v modlitbách a nechme se vést něžným pobízením Panny Marie. Kéž se naše víra neustále prohlubuje. Odevzdávejme se Božímu milosrdenství!

Dá-li Pán, velice rád se zúčastním Mladifestu i příští rok, v Medjugorji vnímám velkou Boží milost a velice mě to tam táhne. Nám všem přeji, abychom se nechali vést správnou Boží cestou a byli naplněni radostí.

Z. Picpauer

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Co Vám říká sv. Václav?

- hlavní svátec a patron českého národa
- byl zabit u dveří kostela
- byl to kníže
- byl to český král
- státní svátek
- v Radčicích posvícení – státnost
- je v Praze na Václaváku
- budeme doma
- patron české země ... byl vychováván Ludmilou na Tetíně... socha sv. Václava na Václaváku ... byl zabit bratrem
- neznámější patron české země.

A. Kozderková

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

- 28.9. - 18:00 poutní mše sv. Lažany
29.9. - Sbírka na postižené povodněmi
- 9:30 posv. mše sv. v Předhradí
- 11:00 posv. mše sv. v Radčicích
6.10. - 8:00 dětská mše sv. Skuteč a v 9:30 v Předhradí
- 8:00 posv. mše sv. Prosetín
20.10. - sbírka na PMD – ve Skutči a Předhradí – misijní jarmark
27.10. - 11:00 posv. mše sv. v Hluboké
27.10. - v Předhradí před a po mši sv. a ve Skutči od 16:00-18:00 svátost smíření – Tichá sbírka
1.11. - 16:00 mše sv. Předhradí + pobožnost
- 17:30 mše sv. ve Skutči
2.11. - 16:00 mše sv. Předhradí
- 17:30 mše sv. ve Skutči + pobožnost s průvodem
3.11. - 8:00 – dětská mše sv. ve Skutči
- 9:30 – dětská mše sv. v Předhradí
- 14:00 - posv. mše sv. Janovičky
7.11. - 9:30 – vikariátní setkání kněží – Předhradí
17.11. - sbírka na katol. média
24.11. - Tichá sbírka
- 17:00-18:00 - možnost sv. smíření na faře ve Skutči
30.11. - Spol. zahájení adventu na náměstí ve Skutči
1.12. - 8:00 a 9:30 - dětská mše sv. v Skutči i Předhradí + Mikuláš - II. Sbírka na pojištění
7.12. - 7:00 dětská rorátní mše sv. při svíčkách ve Skutči /farní kostel/ + snídaně na faře
14.12. – 9:00 – 14:00 adventní duch. obnova na gymn. Skuteč s P. Tomášem Hoffmannem z Vesmíru
15.12. - 18:00 večerní mše sv. při svíčkách ve farním kostele ve Skutči
20.12. - 8:00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči při svíčkách
22.12. - sbírka na bohoslovce
23.12. - Živý betlém Skuteč

Studentská mše sv. ve Skutči je v době vyučování každý čtvrtek v 7:00

Od 1.11. budou všechny mše sv. ve Skutči ve farním kostele – na faře budou opět středeční a nedělní mše sv. večer v kostele Božího Těla

V zimním období budou mše sv. ve středu v Hluboké 18:00, v Předhradí ve čt. v 16:00, na 1. pátek v 16:00, na Štěpánově 2. sobotu v 16:00 a v Lažanech nebudou.

Adventní zpovídání – 15. a 22.12. před a po mši sv. v Předhradí, 15.12. od 15:00 do 18:00 na faře ve Skutči.

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 29. září 2024 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.fanostrana.cz